

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/78/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913010733
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Rudolf Ďurta
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6913010733.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Rudolfa Ďurtu a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Jána Bednára, na verejnom zasadnutí dňa 31. júla 2014 prejednal odvolanie okresného prokurátora a obž. T. T. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, zo dňa 24.04.2014, sp.zn.11T 178/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného T. T. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 24.04.2014, sp.zn. 11T 178/2013 bol obž. T. T. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm.a/, b/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 138 písm.g/ Tr.zák., § 127 ods. 9 Tr.zák., § 139 ods. 1 písm.a/ Tr.zák. a § 127 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa v mesiaci apríl 2012 do 26.06.2013 v obci G. XXX, okres O. D., v sociálnom byte tri až štyrikrát v nočných hodinách, keď už jeho dcéra maloletá J.K., nar. XX.XX.XXXX v O. D., bytom ako otec, ležala v posteli vo svojej izbe, opakovane prišiel ku nej, bez použitia slovných vyhrážok ju začal vyzliekať a bozkávať po tvári, krku a bruchu, hladkal ju po celom tele, ako aj po genitáliách, kde jej prstami vnikal do vagíny, v dôsledku čoho maloletá J. K. najmenej v jednom prípade aj krvácala, pritom jej po celý čas zakrýval ústa, aby nekričala a využijúc svoju fyzickú prevahu ju pridržieval na posteli, pričom maloletá J.K. sa tomu bránila tak, že ho odstrkovala od seba voľnými rukami, v jednom prípade od nej vyžadoval orálny sex a snažil sa jej vsunúť svoj pohlavný orgán do úst, ale maloletej J.K. sa podarilo ho od seba odstrčiť, pričom na základe vykonaného gynekologického vyšetrenia C.. I. E. a podanej správy má maloletá J.K. narušenú panenskú blanu, ktorá je priechodná pre prst a pravdepodobne k pohlavnému styku podľa menovanej lekárky nedošlo a poškodená bola zneužívaná len prstom.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 200 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenia §37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd u obžalovaného T. T. zrušil výrok o úhrnnom nepodmienečnom treste odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6(šesť) mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/20/2014 zo dňa 11.03.2014, právoplatný dňa 11.03.2014, pre zločin znásillenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a súčasne zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratil podklad.

Proti prvostupňovému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor a obž. T. T..

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukázal , že obžalovaný sa dopustil dvoch závažných zločinov v jednom prípade voči vlastnej mal.dcére a v druhom voči dospeléj žene. Je toho

názoru, že súhrnný trest tak, ako mu bol uložený prvostupňovým súdom, je neprimerane mierny. V oboch prípadoch obžalovaný popieral spáchanie skutkov, znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že je trestne zodpovedný, teda vedel presne, čoho sa dopúšťa, robil to vedome, dlhodobo, v súkromí bez ďalších osôb, voči svojej maloletej bezbrannej dcére, ako aj voči dospeléj osobe. Záverom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a aby mu sám uložil prísnejší trest.

Obžalovaný T. T. v písomných dôvodoch odvolania poukazuje na jednotlivé dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, je toho názoru, že nebolo jednoznačne a nespochybniteľne preukázané, že by sa mal dopustiť zločinu sexuálneho násillia, preto žiada, aby bol spod obžaloby oslobodený. Okrem toho namieta aj právnu kvalifikáciu, pretože nevyplýva, že by mal použiť voči poškodenej aj fyzickú silu na prekonanie odporu.

Na základe podaných odvolaní preskúmal krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora a odvolanie obž. T. nie sú dôvodné.

Po skutkovej stránke, z dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, bolo jednoznačne preukázané, že obž. T. T. sa dopustil skutku tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia jasne vyložil, ktoré skutočnosti mal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel. V tomto smere sa odvolací súd plne stotožňuje so závermi prvostupňového súdu. Považuje za dôležité však zdôrazniť, že napriek tomu, že obžalovaný spáchanie skutku popieral, jeho vina bola preukázaná hlavne výpoveďou poškodenej a závermi znaleckých posudkov, ktoré boli vo veci vypracované. Poškodená podrobne popísala, akých sexuálnych aktivít sa voči nej obžalovaný ako otec dopúšťal. Je pravdou, že v jej výpovediach sa vyskytli určité nepresnosti časového sledu, avšak tieto nemajú vplyv na samotné ustálenie skutku. Sám prvostupňový súd konštatuje, že počas výsluchu bolo zreteľné, že uvedené sexuálne zážitky na ňu pôsobili aj na pojednávaní traumatizujúce, čo sa prejavilo jej plačom. Poškodená okrem iného vypovedala aj o tom, že sa otcovi snažila brániť, avšak tento je fyzicky silnejší. Tak ju priľahol, prípadne jej na silu rozťahal nohy a pokračoval vo svojich sexuálnych aktivitách. Na to sa mu poškodená podvolila a upustila od aktívnej obrany aj preto, že jej hrozil, že ak o tom povie súrodencom alebo niekomu inému, tak najskôr zabije ju a potom seba. Sexuálne správanie obžalovaného voči poškodenej nevytlúčili ani znalci, ktorí vyšetřovali duševný stav obžalovaného.

Po právnej stránke, konanie obžalovaného naplnilo všetky zákonné znaky zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. a, b Tr.zák., pretože bolo preukázané, že obž. T. T. jednak násillím, ako aj hrozbou bezprostredného násillia donútil svoju mal. dcéru k sexuálnym praktikám, tento čin spáchal závažným spôsobom, t.j. využitím oddanosti a na chránenej osobe, t.j. na vlastnom dieťati.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, okresný súd prihliadal ku okolnostiam, z ktorých sa pri ukladaní trestu vychádza. Obžalovaný bol 8-krát súdne trestaný, vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol trestaný. Z pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T 57/2013 bolo zistené, že rozsudkom Krajského súdu v B.Bystrici, sp.zn. 5To 20/14, zo dňa 11.03.2014 bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu znásillenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm.d/ Tr.zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Je zrejmé, že prejednávaneho skutku sa dopustil skôr, ako bol odsúdený pre iný jeho trestný čin a teda zo zákona prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Krajského súdu, sp.zn. 5To 20/14. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu okresný súd prihliadal aj na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, na druhej strane bola zistená jedna priťažujúca okolnosť, t.j. že spáchal viac trestných činov. V súlade so zákonnými ust. § 38 ods. 2, 4, § 42 ods. 1, 2 Tr.zák., okresný súd obžalovanému uložil podľa názoru odvolacieho súdu primeraný zákonný trest odňatia slobody. Pretože v posledných 10-tich rokoch nebol vo výkone trestu pre úmyselný trest čin, správne bol pre výkon trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.